Pregaria.cat

Entrada

Professors de religió a l'escola pública

Cada dijous cap a les 8 de la tarda el Marcel, la Laura i l'Anna es troben a una cafeteria que hi ha a tocar de la parada de Gràcia. Són amics de la facultat i és un costum que quasi mai els falla. Prenen una beguda, i després una llarga estona de comentaris. Els tres són professors de religió de l'escola pública. Per tant no els manquen mai comentaris i coses per explicar.
L'Anna quan arriba a casa molts dies pren alguna nota en el seu diari personal. L'ajuda a recordar alguns temes tractats i sobretot a confirmar la seva vocació personal enmig d'un ambient que no és favorable, tot i que se sent prou respectada. Val a dir que s'ho ha guanyat a pols fent suplències, vigilant els patis, estant hores a la biblioteca ...etc. Ella sap prou bé que el testimoni de ser una companya accessible i servicial és ja un testimoni de la professora de religió. Per altra banda són tan pocs els alumnes que li sobra temps per ajudar a qui sigui.
Una nit l'Anna, de tornada de la trobada amb els seus dos amics i repassant les darreres converses, va escriure unes consideracions sobre la seva missió, molt concretes. Diuen així:

Ser una persona jove, normal, i creient en el nostre ambient és molt estrany. D'entrada els companys et miren amb estranyesa. Després et pregunten si ets d'algun grup fonamentalista. Quan els dius que no, que ets una cristiana de base i lliure, et miren com un fenomen original i molt curiós. Em sento respectada, car la majoria són bastant demòcrates i veuen bé que cadascú faci el que vulgui.

A vegades a l'hora de dinar hi ha alguna broma o alguna pregunta com quin dia és el sant de la Iolanda... etc.

De les nostres trobades a la cafeteria, que són ja absolutament essencials, darrerament he tret algunes conclusions:

- *Mirar de tenir contacte amb els pares del pocs alumnes.*
- *Arribar a un bon coneixement personal de cadascú.*
- *Mirar de que la classe sigui divertida i participada. Us de mitjans.*
- *Algun dia hem pogut fer una breu estona de silenci.*
- *Molts cops els dono papers amb breus, molts breus, resums.*
- *Miraré de fer el que fa el Marcel, que ha creat un chat entre ells.*
- *He connectat amb la parròquia de l'escola.*
- *Cada dia abans de classe llegeixo la llista dels noms i prego.*

Quan l'Anna els va llegir aquests comentaris, els altres dos en van fer còpia. La conversa es va allargar. Però al final una cosa va quedar clara: no ens podem desanimar. "Estaria bé ampliar el nostre petit grup i tenir unes trobades ben pràctiques".

"*Els onze deixebles se'n anaren a Galilea. A la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l el van adorar, abans però havien dubtat. Jesús s'acostà i els digué:*

He rebut plena autoritat al cel i a la terra. Aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyant-los a guarda tot allò que us he ensenyat. Jo soc amb vosaltres, dia rera dia, fins a la fi del món. (Mateu 28, 16-20)